

Dententia beati augustini episcopi ex libro retractacione ipius de libris de ciuitate dei.

¶ terea cu romam gotthoru irruptione agentium sub rege alarico atq impetu magne clavis euersa est: eius euersione deorū falsorum mutorūq cultores quos vltato noīe paganos vocamus: in xpianā religionē referre conātes: solito acerbis et amari us deum verū blasphemare ceperunt. Vnde ego ex ardore scribere in stitui. Quod opus per aliquot annos me tenuit: eo q alia multa intercurre bāt que differre nō oportet: et me prius ad soluendū occupabāt. Hoc aut de ciuitate dei grande opus tandem m. xxii. libris est terminatū: quorū quīq primi eos refellūt qui res humanas ita prospici volūt: ut ad hoc multo:ū deorū cultū quos pagani coleres suerint necrū esse arbitrent: et q prohibetur: mala ista exerciri atq abundare ostendit. Pequētes autē quīq aduersus eos loquitur: qui tentur hec mala nec defuisse unq nec defutura mortalib: et eanū magna nūc parua locis. temporib: personisq variari: sed deorū multorū cultū quo eis sacrificatur. ppter vitā post mortem futurā esse vtilem disputat. Dis ergo. x. libris due iste vane opinio nes xpiane religionē aduersarie refellūt. Sed ne quisq nos aliena tantū redarguisse nō aut nrā asseruisse reprehendet: id agit pars altera operis huius: que. xi. libris continetur. Quanq vbi opus est: et i priorib. x. que nostra sūt asseramus: et m. xii. posterioribus redarguamus aduersa. Duodecim ergo librorū sequentiū pmi quatuor continent exortū duarū ciuitū: quarū est una dei: altera huius mundi. Secundi quatuor excursū earū seu

procursū. Terciū vero quia postrem debitos fines. Ita omes. xxii. libri cū sūt de vtraq ciuitate conscripti: titulum tamen a meliore acce perut: ut de ciuitate dei potius vocaretur. In quo rū decimo libro non debuit pro miraculo poni in abrae sacrificio flammā celitus factā inter duas victimas cucurisse: quoniam hoc illi in visione monstratum est. In. x. vii. libro quod dicitur ē de samuele nō erat de filiis aarō: dicendū potius fuit: nō erat filius sacerdotis. Filios quippe sacerdotū defunctis sacerdotib: succedere magis legitimī moris fuit. Nam i filiis aarō reputur pater samuelis: sed sacerdos nō fuit: nec ita i filiis ut eū ipē genuerit aaron: sed sicut omes illius populi dicuntur filii israhel.

Iniciūt capitula libri pmi de ciuitate dei beati augustini episcopi.

- i. De aduersariis noīis xpī quibus inuestigacōne ppter xpī barbari ppter vicitis.
- ii. Qd nunq vlla bella ita gesta sint ut victores ppter deos eorū quos vicerāt pcerēt vicitis
- iii. Quā imprudēter romani deos penates qui troiā custodiēre non potuerāt sibi crediderint profuturos.
- iv. De asilo iunonis i troia q nemē liberavit a grecis. et basiliis aplorū q omes ad se fugientes a barbaris defendēt
- v. De generali consuetudine hōstū vietas ciuitates euerentū quid cato senserit.
- vi. Qd ne romani quidez italicas cepint ciuitates ut in templis eaz parcerent vicitis.
- vii. Quod in euersione urbis que aspe gesta sunt de consuetudine acciderint belli q vero clementer

- viii. De potētia puerit noīs xpī.
 ix. De omodis et mōmodis que
bonis ac malis plerūq; omnis
mia sunt.
 x. De causis correpōnum ppter
quas boni et mali pariter fla-
gellantur.
 xi. Qd sanctis in amissione rez
tpalū nichil preat.
 xii. De fine tpalis vite siue lōgio-
ris siue breuioris.
 xiii. De sepultura humanorū corpo-
rūque xpianis etiā si fuerit ne-
gata nō adimit.
 xiv. Que sit ratio sanctorū corpo-
ra sepieliendi.
 xv. De captiuitate sanctorū quib;
nunq; diuina solacia defuerūt.
 xvi. De regulo captiuitatis ob res-
ligionē etiā sponte tolerandā
extat exemplū q; tñ illi deos
colenti p dēsse nō potuit.
 xvii. An stupris q; etiā sacrarū for-
te vñ ḡmū est passa captiuntas,
cōtaminari potuerit virtus ami-
mis sine volūtatis assensu.
 xviii. De morte volūtaria ob metum
pene siue dedecoris.
 xix. De aliena violētaz libidine
quā in op̄fō corpemens m-
uita ppetitur.
 xx. De lucrecia q; se obillatuz sibi
stuprū peremit.
 xx. Nullā esse auctoritatē q; xpia-
mis in qualibet causa ius volū-
tarie necis attribuat.
 xxii. De interfectionib; hōim q; ab
homicidij criminē excipiuntur.
 xxiii. Qd nunq; possit mors volū-
taria ad magnitudinē animi p-
tinere.
 xxiv. Quale exemplū sit cathōnis q;
se vitoriam cesaris nō ferens
interemit.
 xxv. Qd in ea virtute quā regulus

- cathone prestātior fuit multo-
magis emineant er. siam.
 xxv. Qd peccatū nō p peccatū de-
beat declinari.
 xxvi. De hñs que fieri nō licet cū a
sanctis facta noscūtur qua ra-
tione facta credenda sint.
 xxvii. An ppter declinacōne peccati
mors spontanea appetēda sit.
 xxviii. Quo iudicio dei in corpora cōti-
nēti libido hostilis peccare p-
missa sit.
 xxix. Quid familia xpī respondere
debeat infidelibus cū expro-
brat q; eā a furore hostiū nō li-
berauerit xp̄us.
 xxx. Quā pudendis p speritatibus
affluere velint qui de xpianis
temporib; cōquerūtur.
 xxxi. Iub; vīcōz ḡdib; aucta fit
in romāns cupido regnādi.
 xxxii. De scēnicoz īstitutōe ludoz.
 xxxiii. De vīcīs romanoz quos
patrie nō correxit euersio.
 xxxiv. De clemētia dei q; vrbis exci-
diū tempaut.
 xxxv. De latētib; īter īmpios ecclie
filis et de falsis ītra eccliam
xpianis.
 xxxvi. De quib; causis sequēti dispū-
tatione sit differendū.

¶ Expliciūt capitula libri p̄mi.

Quā abiecta q; q; signō
nūtate. & rūaq; gloriōsa &
sumis animis appetenda
rit interdū ad animi tēdū
pellendū ex huī lib; sc̄to
grauissima legendo audien-
doce accipere vñ dñs p̄
cep̄s illustrissime. Cui⁹ celī
tudini pro signo gratitudib;
omni tpe placē cūp̄tēs be-
neficiōu acceptoz nō īmed-
icē deuoti oratores vñ frēs
cōuentu kalkierēt oīd p̄dit
hūt codicē libenti oīd ligā-
uerūt ac illūauerūt. hūtē
suppliātes ut id p̄m̄ tātūlē
obsequū vñ celsitudini sc̄re
ceptūtēs.